

У име Оца и Сина и Светога Духа

Ево браћо и сестре, по трећи пут се састајемо на данашњи свети празник свете великомученице Марине којој се посвећена ова светиња овде и овај манастир. Манастир је заживео пре пет година а ова црквица је почела да живи од пре три године када је подигнута и освећена. Данас је крсна слава овога манастира и као што се сваки домаћин радује када му на славу дође много гостију, тако се и монаштво овога манастира мати Антуса и њене сестре па и сви ми радујемо када видимо оволики број народа да се сабрао данас овде у ову нашу скромну светињу. Скромну али свету. Скромну по спољашњем изгледу а богату и предивну по благодати Божијој која у њој обитава.

Данашња света великомученица Марина јесте једна дивна светитељка Божија која је много поштована у нашем народу. Иначе она је много пострадала за Господа Христа и за своју веру православну. Још као дете од дванаест година она је чула за име Христово, поверовала у Њега и заволела Господа Христа а њени родитељи су били незнабожци и зато су је омрзнули и тадашњи кнез те области, он је приморавао Марину да се одрекне Христа, да се поклони идолима, да принесе њима жртву. Света Марина је све то одбијала и остала је чврста у својој вери, спремна да пострада и као што је и пострадала у великим и љутим мукама, али Господ је давао утеху, јављали јој се анђели Божији и тешили је у њеним страдањима. На крају била је посечена мачем и тако је своју веру запечатилa својом светом крвљу и својим животом и својом смрћу. То је пример браћо и сестре, не само свете Марине него и многих мученика које је хришћанска црква православна слави у току целе године. Такорећи нема дана да не славимо по једнога или више мученика и других светитеља Божијих који су Богу угодили. Шта нам то сведочи? То нам сведочи да смо и ми позвани и призвани да се угледамо на те наше претке у вери, на свете апостоле, на свете Оце, преподобне оце и матере и свете мученике, да и ми останемо у

вери нашој православној чврсти, непоколебљиви, да чувамо веру своју као што су они чували, да будемо спремни за ту веру и да пострадамо и да будемо лишени свих почести, свих богатства и свег имања – све за Христа а Христа ни зашта. То је девиза оца Јустина, то је девиза светог кнеза Лазара, то је девиза свих оних који су у Господа чврсто веровали. Све се може дати и изгубити али Христа не можемо дати и не смемо га никада изгубити.

Нека би Господ молитвама свете великомученице Марине и осталих угодника својих који су му угодили животом својим, нека би Господ и њиховим молитвама дао и нама снаге да и ми останемо оно што су били наши свети преци, православни хришћани на путу светог Саве и осталих светих Отаца, да идемо њиховим стопама, да држимо веру као што су они држали, да вршимо заповести Божје као што су они вршили, те да се удостојимо када пођемо одавде једнога дана, а сви ћемо морати да пођемо једнога дана, да се нађемо тамо где се и они данас налазе у Царству Христа Бога нашега, да тамо са њима и са свима светима и ми слаavimo Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.